

Dosarul nr. 3rh-57/20

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău – A. Gavrilița

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție – N. Cernat, S. Filincova, V. Arhip

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire declarată de către Adrian Dediu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor
Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni cu privire la
contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție,

constată:

La data de 17 august 2009 Adrian Dediu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații
Excepționale Edineț, Secția Dondușeni, prin care a solicitat anularea ordinului nr.
99 EF din 27 februarie 2009, cu privire la eliberarea din serviciu a locotenentului
Secției Salvare, Adrian Dediu, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu,
restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului cauzat prin reținerea
forțată a salariului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2009 a Curții de Apel Chișinău s-a respins
acțiunea înaintată de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției Civile și
Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni cu
privire la anularea actului administrativ, repunerea în funcție și recuperarea
prejudiciului material ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 31 martie 2010 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul
declarat de către Adrian Dediu. S-a casat hotărârea din 26 octombrie 2009 a Curții
de Apel Chișinău adoptată în cauza de contencios administrativ la cererea de
chemare în judecată depusă de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției
Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția
Dondușeni cu privire la contestarea actului administrativ și s-a restituit cauza spre
rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Adrian Dediu. S-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău adoptată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

Prin încheierea din 21 decembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 05 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 24 aprilie 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 02 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 23 septembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 16 decembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 16 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 22 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 12 iulie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 06 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 05 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție

La data de 06 noiembrie 2020 Adrian Dediu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 212-215, vol. II)

Drept temei de revizuire Adrian Dediu a invocat prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

A indicat că la executarea hotărârii au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior, și anume, că pe parcursul examinării cauzei Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni nu a prezentat contractul individual de muncă, care a fost încheiat cu salariatul, necătând la faptul că de nenumărate ori a fost solicitat, ceea ce a împiedicat examinarea cauzei obiectiv și sub toate aspectele.

Prin răspunsul nr. 10/nep-638 din 22 noiembrie 2012 Ministerul Afacerilor Interne l-a informat că contractual de muncă, încheiat cu salariatul Adrian Dediu, a fost pierdut. Ulterior, la data de 12 decembrie 2012 a fost solicitată informația, referitor la soarta contractului individual de muncă, precum și rezultatele anchetei desfășurate de către Ministerul Afacerilor Interne privind pierderea actului în cauză.

Revizuentul a menționat că nu a primit nici un răspuns de la Ministerul Afacerilor Interne și consideră că pierderea sau tănuirea contractului individual de muncă s-a făcut intenționat.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169–171.

Astfel, în legătură că Codul administrativ nu a reglementat procedura revizuirii unei hotărâri irevocabile, cererea de revizuire depusă de către Adrian Dediu se va

examina în conformitate cu prevederile Capitolului XXXIX din Codul de procedură civilă.

Verificând argumentele revizuentului, examinând materialele cauzei în raport cu temeiurile de revizuire prevăzute de art. 449 lit. b) Cod procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Din textul cererii de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, invocând temei de revizuire lit. b) art. 449 Cod de procedură civilă, și anume că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, și anume că, prin răspunsul nr. 10/nep-638 din 22 noiembrie 2012 Ministerul Afacerilor Interne l-a informat că contractual de muncă, încheiat cu salariatul Adrian Dediu, a fost pierdut.

Din sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă rezultă că, instanța de judecată urmează să constate dacă revizuentului i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, urmând a fi prezentate probe pertinente și concludente în acest sens.

Actele cauzei atestă că Adrian Dediu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 99 EF din 27 februarie 2009, cu privire la eliberarea din serviciu a locotenentului Secției Salvare, Adrian Dediu, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu, restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului cauzat prin reținerea forțată a salariului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Adrian Dediu, ulterior, fiind menținută prin decizia din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de revizuire observă că Adrian Dediu pe parcursul anilor 2012-2019 a depus 16 (șaisprezece) cereri de revizuire, având în principiu același conținut.

Conform art. 451 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeuri.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de revizuire din 06 noiembrie 2020 de către revizuentul Adrian Dediu, au fost invocate și în cererile examinate prin încheierile din 24 aprilie 2013, 13 noiembrie 2013, 02 iulie 2014, 05 noiembrie 2014, 20 mai 2015, 23 septembrie 2015, 16 decembrie 2015, 16 martie 2016, 22 iunie 2016, 01 februarie 2017, 12 iulie 2017, 06 decembrie 2017, 05 decembrie 2018, 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, iar instanța de revizuire s-a expus și a conchis asupra inadmisibilității acestor cereri.

Mai mult, această situație indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului revizuentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii, or, cele invocate în cererea de revizuire nu pot fi calificate altfel, decât o încercare a revizuentului de a crea o vizibilitate falsă privind existența unui temei de drept, la caz, a unui temei de revizuire.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În contextul dat, se cere a fi precizat că unul dintre aspectele fundamentale ale preemțiunii dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, între altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (prin prisma jurisprudenței CEDO *Brumărescu vs. România*; *Roșca vs. Moldova*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiurile invocate în cererile de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 195, art. 230 din Codul administrativ, art. 449, lit. b), art. 451 alin. (4) și art. 453, alin. (1), lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Adrian Dediu împotriva deciziei din 16 februarie 2011 a Curții Supreme de Justiție, adoptată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Adrian Dediu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Direcția Situații Excepționale Edineț, Secția Dondușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței
judecătorul

Tamara Chișca Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas